

Drodzy rodzice!

Czas porozmawiać z waszym dzieckiem o spowiedzi.

Przygotowywaliście wasze dziecko do tego przez trzy rozmowy, których tematem były przypowieści o zaginionej owcy, zaginionej drachmie i synu marnotrawnym.

Chodziło w nich o poznanie Boga jako Miłosiernego Ojca. Taka jest bowiem wymowa tych trzech przypowieści – Bóg szuka, pragnie powrotu zgubionego grzesznika. Gdy grzesznik wraca, zostaje odnaleziony – Bóg się cieszy i raduje. Przebacza grzechy i naprawia zerwane więzi. Boga nie należy się bać.

Nigdy nie straszcie dziecka Bogiem. Nigdy nie mówcie „Bóg cię skaże”. Redukowanie Boga do roli policjanta, prokuratora i sędziego to mocne skrzywienie obrazu Boga.

Pojednanie z Bogiem zwykle dokonuje się przez spowiedź. Spowiedź zaś najczęściej ma miejsce w konfesjonale. Z tym „meblem” zapoznaj swoje dziecko. I z tym, co się w nim dzieje.

Zapytaj dziecko o jakich przypowieściach rozmawialiście. O czym była pierwsza przypowieść? O pasterzu, który szukał wytrwale jedną zagubioną owcę a gdy znalazł bardzo się cieszył.

O czy była druga? O kobiecie, która zgubiła jedną z dziesięciu monet. Zrobiła potem generalne sprzątanie i szukała tak długo aż znalazła. Cieszyła się potem razem z sąsiadkami.

Trzecia przypowieść to przypowieść o synu marnotrawnym. Młodszy syn wziął swoją część majątku, wyjechał i roztrwonił. Gdy stał się biedny to z głodu pasł świnie. Postanowił wtedy wrócić do Ojca. Ojciec przyjął go serdecznie – dał szatę, sandały, pierścień i wyprawił wielką ucztę. Cieszył się z powrotu.

Jezus opowiadając przypowieści chciał nas czegoś nauczyć o Bogu. Czego nas uczy o Bogu w tych trzech przypowieściach? Bóg jest miłosierny, przebacza grzesznikowi, przyjmuje go z powrotem.

Co to jest konfesjonał? Pozwól dziecku powiedzieć co wie.

Jest to miejsce, gdzie ludzie spowiadają się. W konfesjonale siedzi ksiądz, który słucha spowiedzi, wyznania grzechów, potem mocą Pana Boga odpuszcza te grzechy – rozgrzesza. Ten kto chce się wyspowiadać klęka i mówi w konfesjonale swoje grzechy.

Ksiądz, który słucha grzechów obowiązuje tajemnica spowiedzi. Nigdy, pod żadnym pozorem, nie wolno mu wyjawiać nikomu

grzechów. Nawet temu człowiekowi, który się spowiada u niego.

Zanim pójdziesz do Pierwszej Komunii, to wcześniej powinieneś się wyspowiadać.

Czy boisz się spowiedzi? Pozwól dziecku się wypowiedzieć. Jeśli się boi, to czego konkretnie? Jeśli się nie boi, to także dlaczego?

Pozwól mu rozwiąć jego ewentualne obawy. Dziecko nie powinno bać się spowiedzi, konfesjonału, księdza.

Spowiedź nie jest łatwa, bo nie jest łatwo mówić swoje grzechy, ale w spowiedzi najważniejszy jest Pan Bóg – a On jest miłosierny i wierzymy, że przebacza nam grzechy.

By dobrze przeżyć spowiedź trzeba wypełnić warunki dobrej spowiedzi. Są to:

1. Rachunek sumienia
2. Żal za grzechy
3. Mocne postanowienie poprawy
4. Szczere wyznanie grzechów
5. Zadośćuczynienie Bogu i bliźnim

Rachunek sumienia to przypominanie sobie przed spowiedzią swoich grzechów. Z Bożą pomocą.

W żalu za grzechy mówimy Bogu, że jesteśmy grzesznikami, że nasze postępowanie było złe. Robimy to z Bożą pomocą.

W postanowieniu poprawy decydujemy się na zmianę swojego życia. Z Bożą pomocą.

W wyznaniu grzechów nie wolno nam zatajać ciężkich grzechów. Z Bożą pomocą.

Po spowiedzi powinniśmy naprawiać popełnione przez nas zło. Z Bożą pomocą.

Bóg nam pomaga we wszystkim – w przygotowaniu do spowiedzi, w samej spowiedzi i po spowiedzi.

Gdy będziecie w kościele, przed (gdy nie będzie w nim księdza) lub po Mszy Świętej, podejdźcie do konfesjonału i obejrzyjcie go z bliska. Dziecko może nawet go wypróbować, uklęknąć na próbę, oswoić się z nim.

Kochajcie mocno swoje dzieci.

Pozdrawiam Was.

ks. Zbigniew Paweł Maciejewski, proboszcz